

Универзитет у Београду
Факултет политичких наука
Београд 20. септембар 2024.

На седници Одељења за међународне студије која је одржана 29. августа 2024. године предложена је Комисија за оцену подобности за јавну одбрану завршног рада на мастер академским студијама Мир безбедност и развој (MA Peace Security and Development) кандидаткиње Ане Вученов под називом “Desecuritization of Environmental Security in the Case of Japan’s 3/11”, у саставу проф. др Филип Ејдус (ментор), доц. др Марко Ковачевић, и Проф. др Немања Џуверовић. Након прегледаног завршног рада Комисија усваја следећи

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад Ане Вученов под називом “Desecuritization of Environmental Security in the Case of Japan’s 3/11” писан је на 66 страна. Рад се састоји из увода, шест поглавља, закључка списка литературе.

Питање на које ће ова теза настојати да одговори је зашто је Јапан одлучио да занемари етику и врати отпадне воде у океан, стављајући еколошку безбедност ван једначине. Чињеница да је јапанска влада донела ову свесну одлуку навела нас је да преиспитамо етику извршења овог чина, као и мотиве за такву одлуку. Као што ће ова теза тврдити, јапанске власти су десекуритизовале еколошку безбедност како би очувале статус кво у унакрсној ватри између моћних домаћих и регионалних актера у Индо-Пацифику, искоришћавајући пасивност становништва и тешко стечену геополитичку улогу ове земље, док су занемариле међународну еколошку политику.

Након увода, износи се преглед литературе који се бави еволуцијом теорије секуритизације и проширењем концепта безбедности који је обухватио еколошке аспекте, након чега је представљена оскудна литература о теорији десекуритизације. Пошто ова теза процењује морално оправдање десекуритизације одређеног еколошког проблема, биће извршена даља анализа литературе о еколошкој политици у Јапану и безбедносним и геополитичким аранжманима ове земље.

У трећем поглављу представљена је теорија која се користи за разумевање и анализу концепта безбедности, док се у методолошком одељку представљају средства за прикупљање и анализу релевантне литературе на ту тему.

Четврто поглавље изнело је детаљну теоријску анализу секуритизационих и десекуритизационих потеза, мотива актера секуритизације и етике ових процеса на референтним објектима. Након тога следила је опсежна студија случаја Јапана, са темељним прегледом историје, политике и безбедносних аранжмана који су довели до околности које су послужиле као катализатор за одложену секуритизацију и накнадну брзу десекуритизацију. Догађај од 11. марта 2011. анализиран је у посебном поглављу, заједно са околностима које су претходиле и уследиле након одлуке да се нуклеарна отпадна вода испусти у океан са просторија постројења.

Срж овог рада налази се у седмом поглављу, с обзиром да се емпиријска анализа фокусира на конкретан догађај и ефекте одлука јапанске владе на народ Јапана, али и на остатак света. Ови елементи се испитују према принципима етичке (де)секуритизације Рите Флојд. Анализа дискурса и садржаја користи се као алат за разоткривање економских мотива који стоје иза сваке велике одлуке донете у Токију и потенцијалних последица непристајања на политику јединог савезника. Завршна поглавља износе резултате овог истраживања и нуде препоруке за сличне изазове у будућности. Међу њима је предложено доношење законских одредби које би обавезивале учеснике да траже одобрење јавности пре него што се предузму мере са таквим еколошким утицајем.

Мастер рад, иако има појединих мањкавости у погледу структуре (превелики

баланс на контекстуализовању у односу на саму емпиријску примену теорије), показује добро разумевање емпиријске материје и основно разумевање теоријских концепата.

У складу са наведеним, Комисија сматра да је кандидаткиња Ана Вученов у свом раду показала разумевање теме која се истражује, као и да је пружила аргументе у прилог својој тези. На основу наведеног Комисија сматра да завршни рад кандидатакиње Ане Вученов под називом “Desecuritization of Environmental Security in the Case of Japan’s 3/11” испуњава све законом прописане услове за јавну одбрану.

Комисија

Доц. др Марко Ковачевић (члан комисије)

Проф. др Филип Ејдус (ментор)

Проф. др Немања Џуверовић (председник комисије)